

Tabulka č. 6 Podíl dětí a žáků se sluchovým postižením, pro něž ve školním roce 2016/2017 škola vytvořila individuální vzdělávací plány a podíl škol zřízených dle § 16 odst. 9 ŠZ, kde se vyskytuje aspoň jedno dítě nebo žák s IVP – podíl (v %)

IVP	MŠ		ZŠ	
	Podíl	Podíl škol	Podíl	Podíl škol
Podíl sluchově postižených dětí/žáků, pro něž ve školním roce 2016/2017 škola vytvořila individuální vzdělávací plány	3,5	56,8	3,4	72,7

Z tabulky č. 6 je patrné, že individuální vzdělávací plány nejsou mezi sluchově postiženými dětmi a žáky příliš často využívány. Důvodem může být skutečnost, že větší míra individuálního přístupu k dětem a žákům ve školách zřízených podle § 16 odst. 9 ŠZ je principiálním východiskem vzdělávání bez ohledu na existenci individuálního vzdělávacího plánu (dále i „IVP“). Přesto však zůstává otázkou, proč školská poradenská zařízení v těchto případech IVP nedoporučují častěji, a neumožňují tak školám zřízeným dle § 16 odst. 9 ŠZ IVP jako jednu z možností podpůrných opatření v praxi více využívat. Vezmeme-li v potaz skutečnost, že rozsah a hloubka sluchového postižení jsou velmi různorodé, včetně rozdílného požadavku na péči a kompenzaci sluchové vady, vzdělávání a volby komunikačního systému, je možné považovat vzdělávání bez existence IVP za nevhodné. Přitom, jak vyplývá z grafu č. 13 níže, individuální vzdělávací plány jsou pro ostatní žáky se speciálními vzdělávacími potřebami využívány mnohem více.

Tabulka č. 7 Počet dětí a žáků se sluchovým postižením a podíl škol zřízených dle § 16 odst. 9 ŠZ, kde se vyskytuje/vyskytoval aspoň jedno dítě/žák, který přestoupil do/z běžné školy – podíl (v %)

Přestupy	MŠ		ZŠ	
	Počet	Podíl škol	Počet	Podíl škol
Počet dětí/žáků se sluchovým postižením, kteří odešli z Vaší školy v období školních let 2011/2012 až 2015/2016 do běžné školy	16	43,2	15	12,4
Počet dětí/žáků se sluchovým postižením, kteří přišli do Vaší školy v období školních let 2011/2012 až 2015/2016 z běžné školy	8	21,6	49	40,5

V období školních let 2011/2012 až 2015/2016 odešlo z více než dvou pětín mateřských škol zřízených dle § 16 odst. 9 ŠZ aspoň jedno dítě do běžné školy, naopak ve stejném období do přibližně pětiny MŠ zřízených podle § 16 odst. 9 ŠZ byly přeřazeny děti z běžné MŠ. Naproti tomu ve stejném období bylo výrazně častější přeřazení žáků z běžných základních škol do základních škol zřízených podle § 16 odst. 9 ŠZ.

K přestupům dětí a žáků ze škol zřízených podle § 16 odst. 9 ŠZ do škol běžných a naopak je třeba přistupovat z hlediska oprávněného zájmu každého jednotlivého dítěte/žáka. Přestupy se proto uskutečňují na základě vyšetření ve školském poradenském zařízení a se souhlasem zákonných zástupců. Podstatný pro takový přestup je vývoj ve zdravotní diagnóze dítěte/žáka a posouzení schopnosti jeho dalšího začlenění do procesu společného vzdělávání odborným pracovištěm. V případě přestupu ze školy zřízené podle § 16 odst. 9 ŠZ do školy běžné je uplatňován princip společného vzdělávání. Při opačném postupu však tento princip není nutně porušen. Zachování segmentu škol, tříd, oddělení nebo skupin podle § 16 odst. 9 ŠZ patří také mezi základní východiska a principy společného vzdělávání. Jejich poslání se uplatňuje právě v případech, kdy společné vzdělávání nemůže poskytnout potřebnou specializovanou péči a podporu k maximálnímu rozvoji vzdělávacího potenciálu dětí a žáků.